

27 *ты* яджтъ, даде още и на онѣзи които бѣхъ съ него? И казуваше имъ: Сѣббота-та е станѣла за челоуѣка, а не челоуѣкъ за сѣбботѣ-тѣ.
28 Така щото Сынъ челоуѣческій е Господарь и на сѣбботѣ-тѣ.

ГЛАВА 3.

1 И влѣзе пакъ въ съборище-то, и тамо бѣше нѣкой си челоуѣкъ който имаше рѣкѣ-тѣ си
2 изсѣхнѣлъ. И съгледвахъ го, да ли ще въ сѣботенъ день да го исцѣли, за да го обвинятъ.
3 И казува на челоуѣка който имаше рѣкѣ-тѣ
4 си изсѣхнѣлъ: Исправи ся на срѣдѣ. И казува имъ: Простено ли е сѣботенъ день да прави нѣкой добро, или да прави зло; да спасе ли душа, или да погуби? А тѣ мълчехъ. А като ты изгледа съ гнѣвъ, оскърбенъ за окамененіе-то на сърдце-то имъ, казува на челоуѣкъ-тѣ: Простри рѣкѣ-тѣ си. И прострѣ; и възстанови ся рѣката му здрава както друга-та. И щомъ излѣзихъ Фарисеи-тѣ, тутакси съвѣтъ сторихъ съсъ Иродіаны-тѣ противъ него какъ да го погубятъ.
7 А Исусъ търгихъ съ ученицы-тѣ си къмъ морето-то; и отидохъ вслѣдъ него много множество
8 отъ Галилеѣхъ и отъ Іудеѣхъ, И отъ Іерусалимъ, и отъ Идумеѣхъ, и изъ отвѣдъ Іорданъ; и изъ около Тиръ и Сидонъ, много множество, като бѣхъ чули колко чудеса правѣше, дойдохъ при
9 него. И рече на ученицы-тѣ си да го очакува една ладія поради народъ-тѣ, за да го не притѣсняватъ. Защото исцѣли мнозина, така щото онѣзи които имахъ болести нападахъ на него,
11 за да ся допрѣтъ до него. И нечисти-тѣ духове, когато го виждахъ, припадахъ му, и выкахъ:
12 Ты си Сынъ Божій. И много имъ запрѣщаваше, да го не изявяватъ.